

Utorok: siedmy deň oktávy Narodenia Pána

Komentár evanjelia na siedmy deň oktávy Narodenia Pána. „Všetko povstalo skrze neho“. V tomto začínajúcom sa roku zverme všetko Stvoriteľovi sveta, Bohu Otcovi. Mnohokrát ho oslovujme Otče a povedzme mu, že ho máme veľmi radi.

Evanjeliium (Jn 1, 1-18)

Na počiatku bolo Slovo a Slovo bolo u Boha a to Slovo bolo Boh. Ono bolo na počiatku u Boha. Všetko povstalo skrze neho a bez neho nepovstalo nič z toho, čo povstalo. V ňom bol život a

život bol svetlom ľudí. A svetlo vo tmách svieti, a tmy ho neprijali.

Bol človek, ktorého poslal Boh, volal sa Ján. Prišiel ako svedok vydať svedectvo o svetle, aby skrze neho všetci uverili. On sám nebol svetlo, prišiel iba vydať svedectvo o svetle.

Pravé svetlo, ktoré osvecuje každého človeka, prišlo na svet. Bol na svete a svet povstal skrze neho, a svet ho nepoznal. Prišiel do svojho vlastného, a vlastní ho neprijali.

Ale tým, ktorí ho prijali, dal moc stať sa Božími deťmi: tým, čo uverili v jeho meno, čo sa nenarodili ani z krvi, ani z vôle tela, ani z vôle muža, ale z Boha.

A Slovo sa telom stalo a prebývalo medzi nami. A my sme uvideli jeho slávu, slávu, akú má od Otca jednorodенý Syn, plný milosti a pravdy.

Ján o ňom vydal svedectvo a volal:
„Toto je ten, o ktorom som hovoril:
Ten, čo príde po mne, je predo mnou,
lebo bol prv ako ja.“

Z jeho plnosti sme my všetci dostali
milosť za milosťou. Lebo ak zákon
bol daný skrze Mojžiša, milosť a
pravda prišli skrze Ježiša Krista.
Boha nikto nikdy nevidel.
Jednorodný Boh, ktorý je v lone
Otca, ten o ňom priniesol zvesť.

.....

Komentár

Evanjelium posledného dňa roka sa
zhoduje s Jánovým prológom, ktorý
nám hovorí o novom stvorení v
Ježišovi Kristovi.

Práve sme oslávili Narodenie nášho
Pána a Cirkev nám pripomína veľkú
novosť tejto veľkej udalosti.

Ján začína svoje evanjelium potvrdením, že „Boha nikto nikdy nevidel“. V celom Starom zákone sa skutočne neustále objavuje túžba spoznať Boha, uzrieť jeho tvár: „Tvoju tvár, Pane, budem hľadať. Neskrývaj predo mnou svoju tvár“ (Ž 27, 8-9).

Proroci, ktorí boli najbližšie k Bohu Izraela, ako Mojžiš alebo Eliáš, mohli vidieť jeho slávu, ale nebolo im dopriate vidieť jeho tvár: „Nechám pred tebou prejsť všetku svoju nádheru (...), ale ty nemôžeš vidieť moju tvár, lebo žiaden človek ju nemôže vidieť a zostať nažive“ (Ex 33, 19-20).

Teraz sa však niečo zmenilo, pretože „jednorodný Boh, ktorý je v lone Otca“, prišiel na zem, aby nám „povedal“, kto je Boh, aby sme mohli kontemplovať Boha, ktorý sa stal človekom. Toto bol Ježišov život, o ktorom čítame v evanjeliu: živý

príbeh nášho vzťahu s Bohom, ktorý je naším Otcom.

Kontemplovať v týchto dňoch Všemohúceho, ktorý sa stal dieťaťom, a prijať Ho do svojho života s novou veľkorysťou nám pripomína, že sme dostali „moc stať sa Božími deťmi“.

„Oddýchni si vo vedomí Božieho synovstva. Boh je Otec — tvoj Otec! — plný nehy a nekonečnej lásky. — Nazývaj ho často Otcom a povedz mu — medzi štyrmi očami — že ho miluješ, veľmi miluješ a že si hrdý a silný, pretože si jeho dieťaťom“ (sv. Josemaría, *Vyhňa*, bod 331).

Giovanni Vassallo // Justin Luebke - Unsplash

sk-sk/gospel/navidad-octava-7/
(04.04.2025)